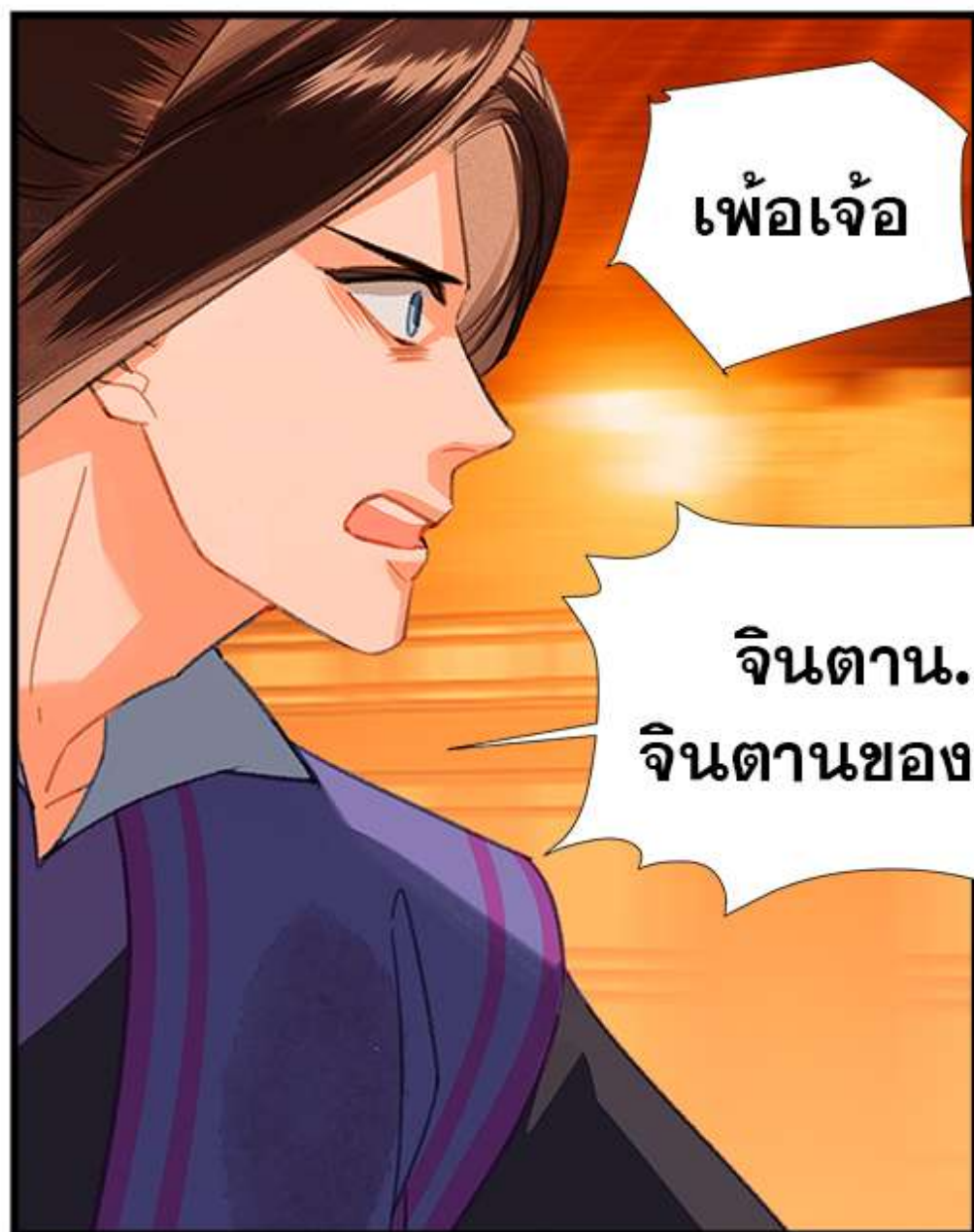
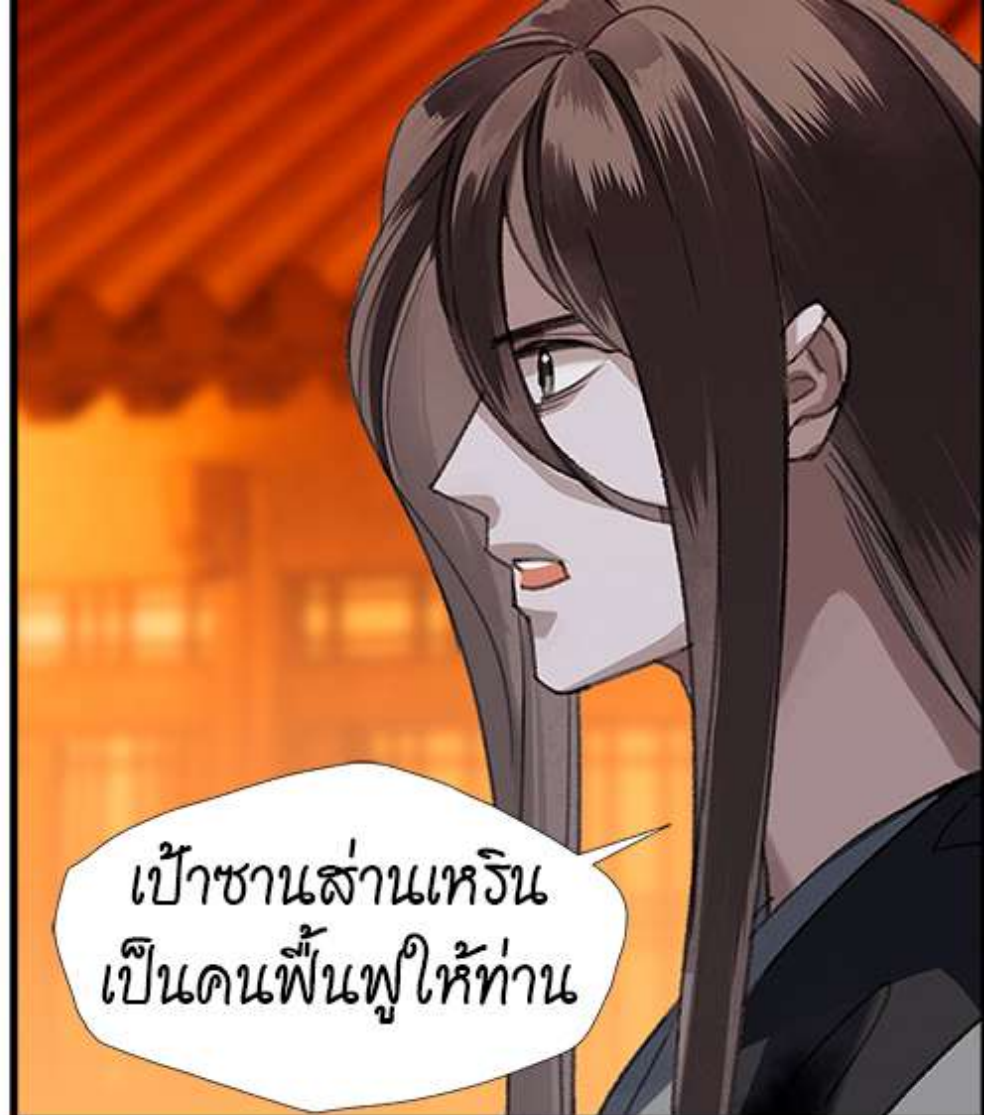

เพื่อเจ้า

จินตนา...
จินตนาของข้า...

ตอนที่ท่านขึ้นเขาไป
ตาของท่านถูกปิดไว้
ด้วยผ้าสีดำ ในมือ
มีกิ่งไม้ยาว

พอใกล้ถึงยอดเขา

๗ ๒ ๑ ๖ ๕ ๔ ๓ ๒ ๑ ๒ ๓

เดี๋ยวผ่านป่าหน่ ต้องใช้เวลาดำอ้อม
ถึงครึ่งชั่วโมงถึงจะผ่านไปได้

เจ้าเป็นใคร
หาที่นี้เจอได้อย่างไร

หุบปาก!

...ท่านตอบว่า
ท่านเป็นลูกชายของ
จิ้งเขยลำนเหริน
เว้ยอิง!

ผู้หญิงคนนั้นถามเรื่อง
พ่อแม่ของท่านเข้าไปช้ามา

พอท่านตอบ
คำถามสุดท้าย

ทันใดนั้น มีกลิ่นหอมลอยมา
แล้วท่านก็หมดสติไป...

เจ้ารู้ได้อย่างไร?!
ตอนนั้นบนเขามีแค่ข้า
คนเดียวแหละ !!

ข้าเองก็อยู่นั้น

และไม่ใช้แค่ข้า
ที่อยู่ที่นี่ คุณชายவேียง
ก็อยู่ที่นั่นด้วย

หรือพูดได้ว่า
บนเขาแห่งนั้นมีแค่พวกเรสามคน
ที่กำลังรอท่านอยู่

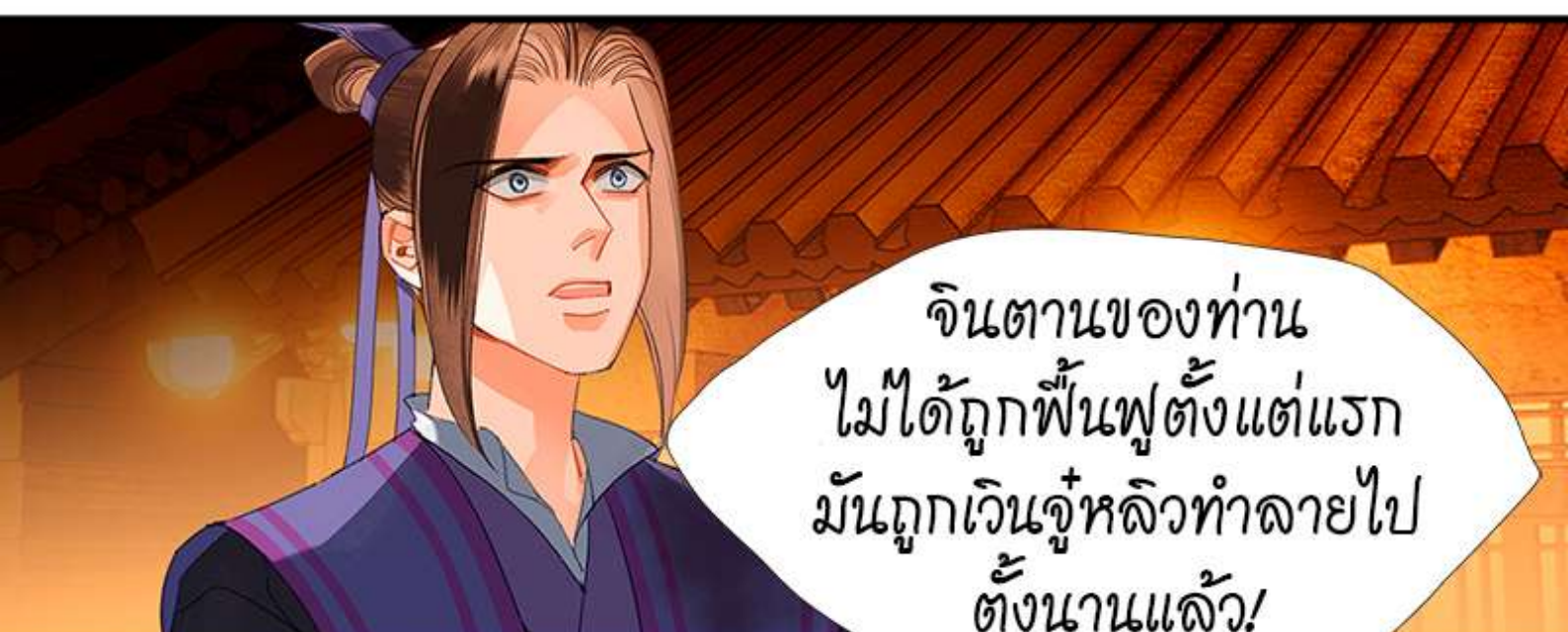
ประมุขเจียง
ท่านคิดจริงหรือ
ว่าที่นั่นคือที่อยู่ของ
เป้าซานล้านเหริน

เขาลูกนั้นเป็นแค่
ภูเขาส่งแสงในอิหสิง

เลวไหล!

เขื่อนนั้น จินตานของข้า
ฟื้นฟูกลับมาได้อย่างไร?!

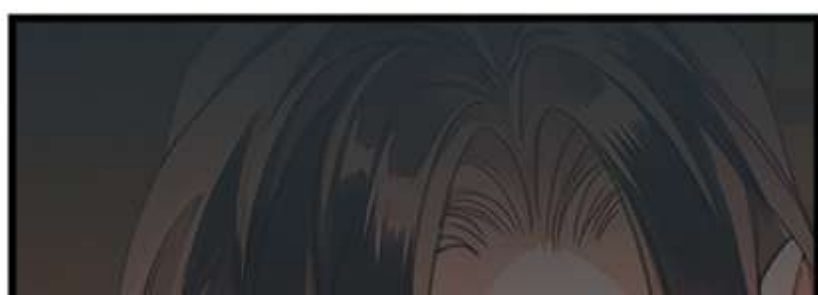
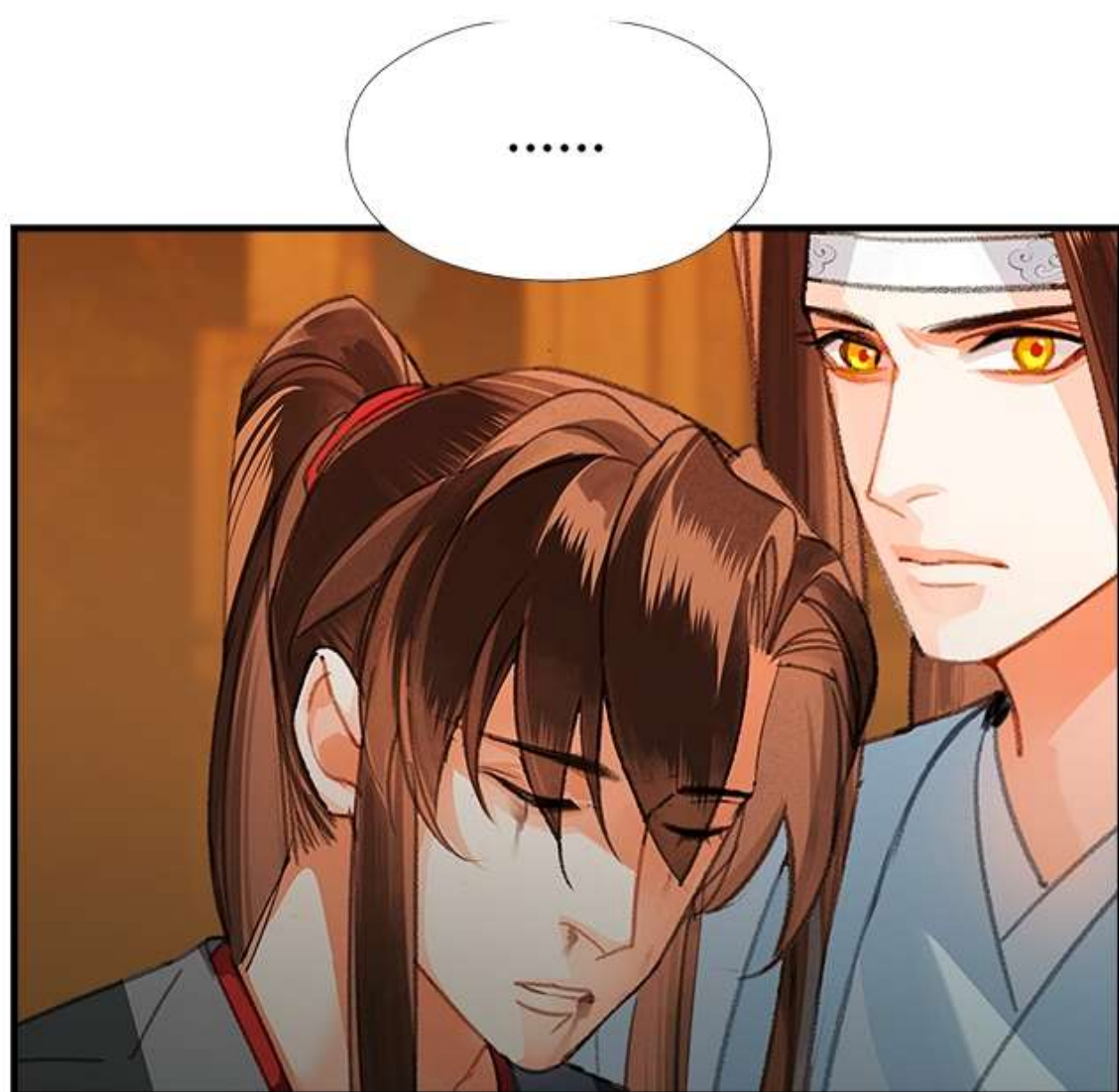
จินตานของท่าน
ไม่ได้ถูกฟื้นฟูตั้งแต่แรก
มันถูกเวินจู่หลิวทำลายไป
ตั้งนานแล้ว!

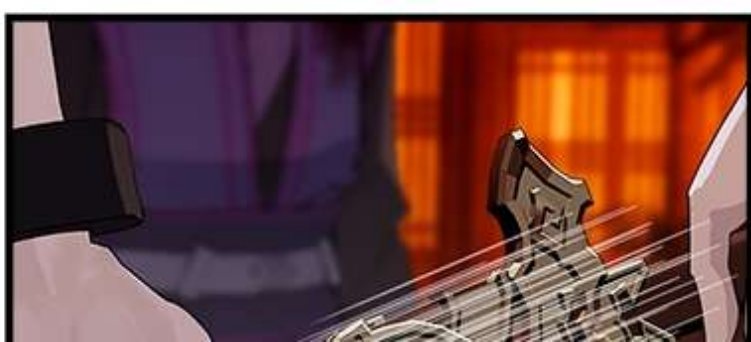
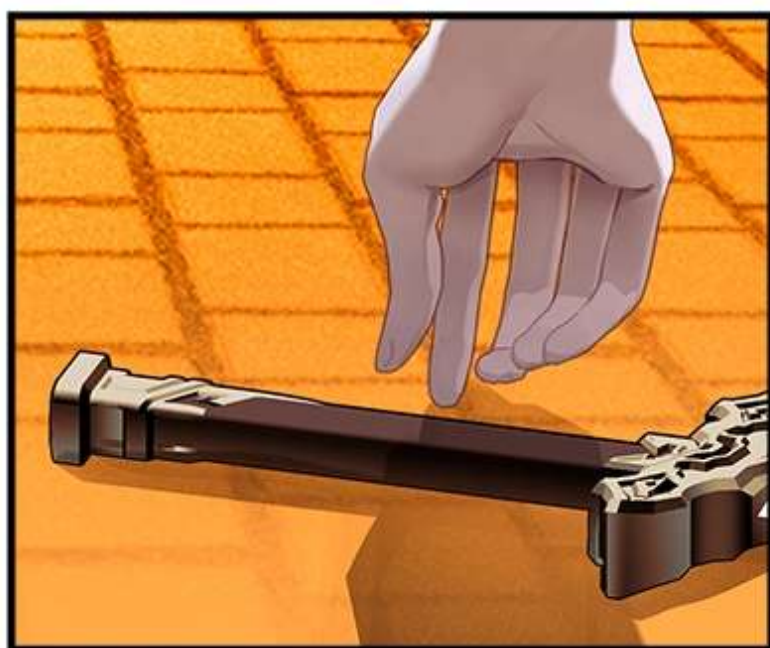

คุณชายเว่ยต่างหาก
ที่เอาจินตานให้ท่าน!

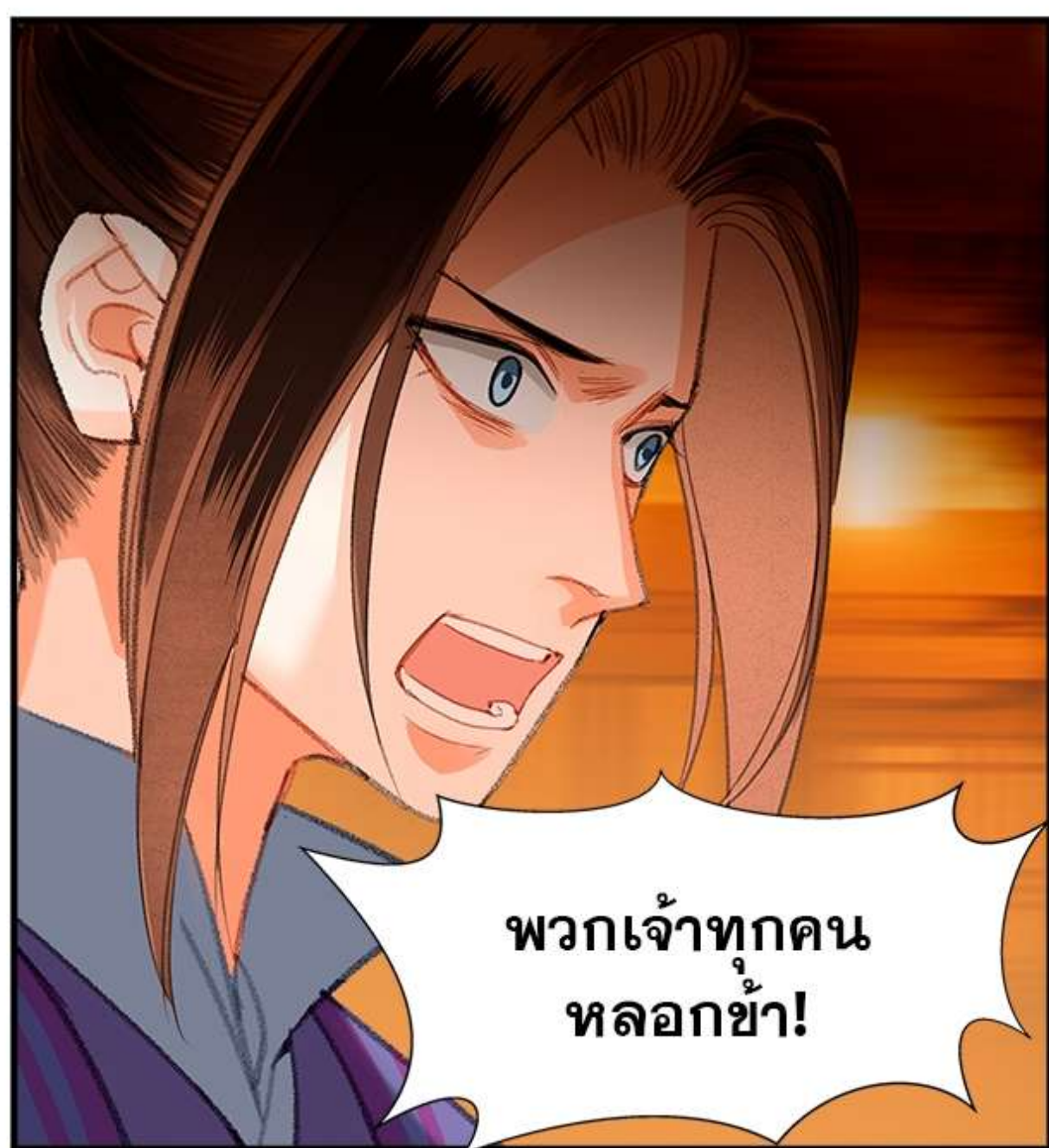
เอาให้ข้า?

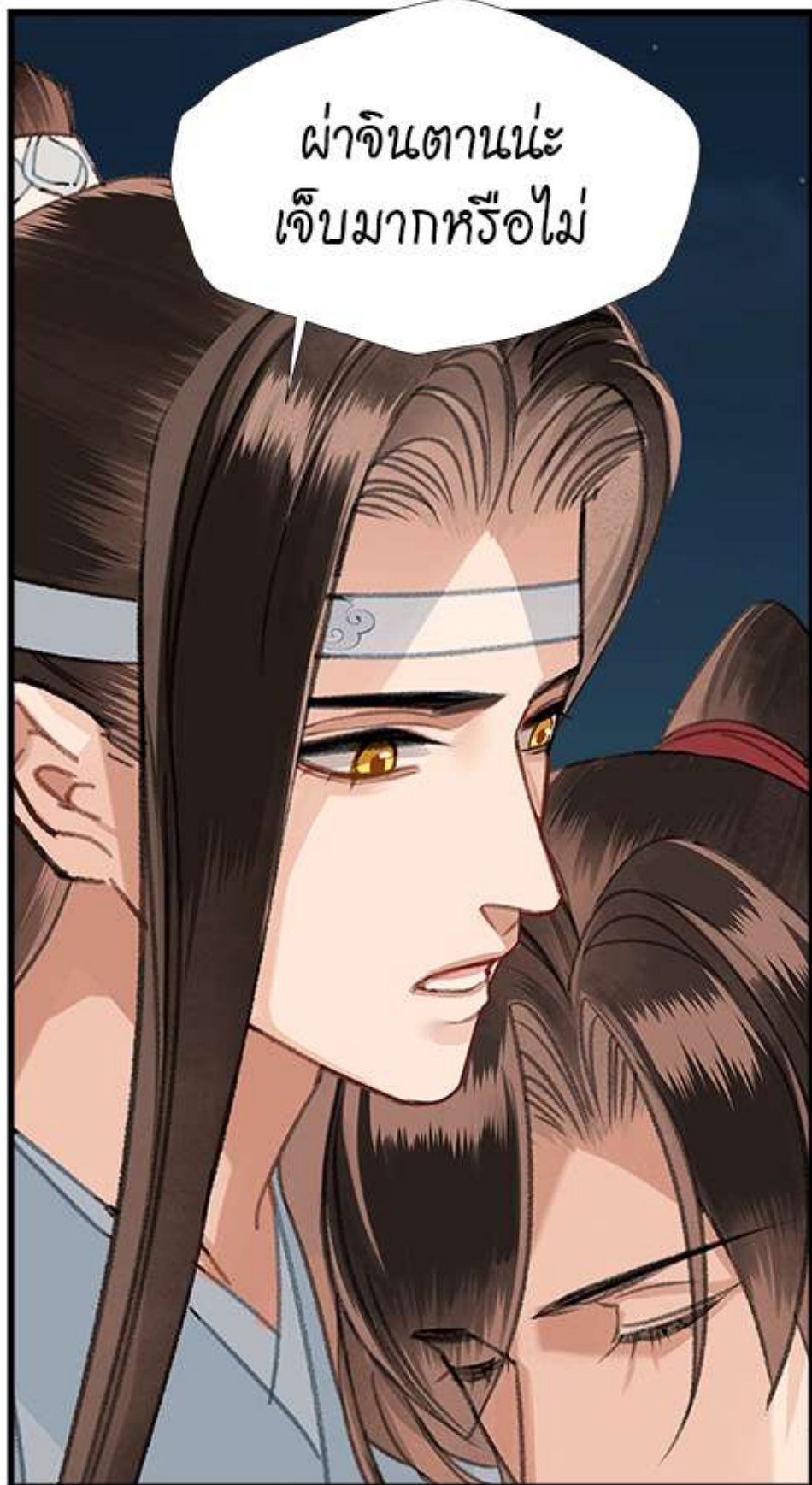

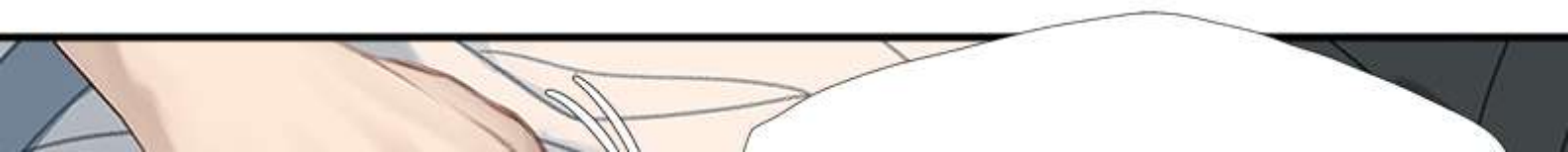

ผ่าจินตานนะ
เจ็บมากหรือไม่

หากข้าบอกว่าไม่เจ็บ
คุณชายหลานก็คงจะไม่เชื่อ

ก็ด

ข้าคิดว่าเวินจึงคงมีวิธี

ก่อนจะขึ้นเขา
พี่ข้าได้ทำยาชาไว้มากมาย
หลากหลายชนิด

แต่นางเพิ่งมารู้ทีหลังว่า

หากอยู่ในสภาวะหมดสติ
เพราะยาชา จินตาก็จะได้รับ
ผลกระทบไปด้วย

...ดั่งนั้น?

ดังนั้น คนที่จะฝ่าจินตนา
ต้องตื่นอยู่เท่านั้นจึงจะสำเร็จ

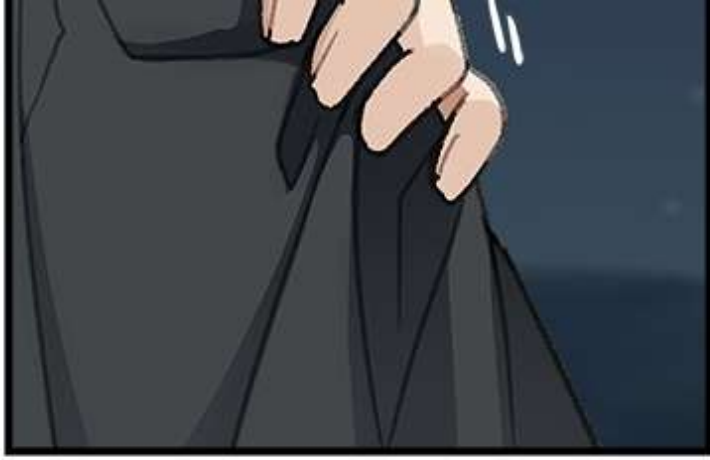
ตื่นอยู่ตลอด?

ตลอดสองคืน
หนึ่งวัน

แป๊

คุณชายหลาน
ท่านดูไม่แปลกใจเลย

ท่าน...ท่านรู้เรื่องนี้
อยู่แล้วหรือ?

ข้ารู้เพียงแต่ว่า
พลังวิญญาณของเขา
ได้รับความเสียหาย

แต่ไม่รู้เลยว่า
ความจริงจะเป็น
เช่นนี้